

Spring (5): de sprong wagen – Gideon
Rechters 6, 7 en 8

- Lezing: Rechters 6:1-16

¹⁻²Maar de Israëlieten deden wat slecht is in de ogen van de HEER. Daarom leverde Hij hen uit aan het volk van Midjan, dat hen zeven jaar achtereen kwam plunderen. Uit angst voor de Midjanieten richtten de Israëlieten in bergspleten, grotten en op andere moeilijk bereikbare plekken schuilplaatsen in. ³Elk jaar wanneer het gewas op het veld stond, kwamen de Midjanieten, de Amalekieten en nog andere woestijnvolken uit het oosten aanzetten en vielen ze Israël binnen. ⁴Ze sloegen er hun tenten op en vernietigden de oogsten, tot helemaal in Gaza. Niets lieten ze voor de Israëlieten over om van te leven, nog geen schaap, geen rund en geen ezel. ⁵Als een zwerm sprinkhanen kwamen ze aanzetten met hun vee en hun tenten: een onafzienbare massa mensen en dromedarissen die het land binnenviel en alles verwoestte. ⁶Door toedoen van Midjan verviel Israël tot bittere armoede, en het volk riep de HEER te hulp.

⁷Toen de Israëlieten de HEER tegen de Midjanieten te hulp riepen, ⁸stuurde Hij een profeet, die hun zei: 'Dit zegt de HEER, de God van Israël: Ik ben het die jullie uit Egypte heeft geleid, Ik heb jullie verlost uit de slavernij. ⁹Ik heb jullie bevrijd uit de greep van de Egyptenaren en van de volken die jullie hier bedreigden; die heb Ik voor jullie weggejaagd en Ik heb jullie hun land gegeven. ¹⁰En Ik heb jullie gezegd: Ook al wonen jullie nu in het land van de Amorieten, hun goden mogen jullie niet vereren want Ik, de HEER, ben jullie God. Maar jullie hebben niet geluisterd naar wat Ik zei.'

¹¹Toen kwam de engel van de HEER en Hij nam plaats onder de terebint bij Ofra, op het land van Joas, een afstammeling van Abiëzer. Joas' zoon Gideon was juist bezig tarwe te dorsen. Om ervoor te zorgen dat de Midjanieten de tarwe niet zouden zien, deed hij dat in de wijnpers. ¹²De engel van de HEER vertoonde zich aan hem en zei: 'De HEER zij met je, dappere krijgsman.' ¹³'Mag ik U vragen,' antwoordde Gideon, 'als de HEER ons werkelijk bijstaat, waarom overkomt dit ons dan allemaal? Waar blijft Hij dan met zijn wonderbaarlijke daden, waarover onze voorouders hebben verteld? Uit Egypte heeft Hij ze geleid, zeiden ze toch? Maar nu heeft Hij ons in de steek gelaten en uitgeleverd aan de Midjanieten!' ¹⁴Toen wendde de HEER zich tot Gideon en zei: 'Toon je moed en bevrijd Israël, dat is mijn opdracht.' ¹⁵'Mag ik U vragen,' antwoordde Gideon, 'hoe zou ik Israël kunnen bevrijden? Mijn familie heeft in onze stam, Manasse, niets in te brengen, en ikzelf ben de jongste van de familie.' ¹⁶De HEER antwoordde: 'Dat kun je omdat Ik je bijsta. Je zult de Midjanieten verslaan alsof je met niet meer dan één man te doen had.'

Preek

Lieve mensen,

Weer een dienst over ons jaarthema.

Slide:

We hebben vorige diensten stilgestaan bij de eerste 2 delen van ons jaarthema. Over de bron, in het Engels: *Spring*. Een bron die overstroomt en naar je toe komt. En over de nieuwe lente die aanbreekt als God zijn Geest laat waaien. Alles komt in bloei. Gods koninkrijk breekt baan.

En als antwoord wordt er dan iets van jou gevraagd. Namelijk dat je de sprong waagt. Dat je gelovig de weg van God gaat volgen. Ik merk dat dat best wel eens voelt als een sprong in het diepe. Wat ga je tegenkomen op die weg? Wat voor hindernissen? Wat voor tegenstand? Je moet dingen inleveren, maar wat krijg je er voor terug? Als je de geloofssprong waagt? We hebben het gevoel dat je daar best wel dapper voor moet zijn. En ik ben niet zo'n held. Is geloven wel voor mij?

Voor die vragen wil ik vandaag stilstaan bij Gideon. Een prachtig voorbeeld voor jou en mij. Ik vind Gideon heel herkenbaar. We moeten hem even in de tijd plaatsen: het beloofde land is net veroverd. Onder leiding van Jozua. En zoals het altijd is in gebied dat door oorlog getroffen wordt: het land moet opnieuw opgebouwd worden. En dat is altijd een beetje chaotisch en gaat bij vlagen. Er is ook niet echt duidelijke leiding in die tijd. En vijanden maken daar gebruik van. Een volk in opbouw en een beetje in verwarring. Ook qua godsdienst nog zoekend. Elk jaar vallen Midjanieten, Amalekieten en andere woestijnvolken het land binnen. Om alles te verwoesten en te plunderen. Een soort guerrillaoorlog.

En dan is er zo'n klein mannetje, de jongste zoon van een gezin. En die is heel angstig in een wijnpers, dat is een gat in de grond, een soort loopgraaf. Onzichtbaar voor de vijand. Is hij een klein beetje koren aan het dorsen. Onzichtbaar, ondergronds, angstig. Een engel komt bij hem zitten. En begint te praten. Maar het is wartaal! Tenminste, in de ogen van Gideon. En in onze ogen ook! De engel spreekt 2 zinnen. En allebei kloppen ze niet. Menselijk gesproken.

Allereerst: *de Heer is met je*. Gideon vecht dat meteen aan. Waar blijkt dat dan uit? Ik zit hier nota bene een klein beetje oogst te redden. Zodat we in ieder geval *iets* te eten hebben met de familie. Wat is er terechtgekomen van Gods beloften? God heeft ons in de steek gelaten! En ja, zo kun je dat voelen. Als omstandigheden in je leven, of in de wereld je overspoelen. Het nieuws deprimeert. Je

leven staat op z'n kop. Waar is God dan? Wat heeft de zegen, die je aan het einde van de dienst elke keer meekrijgt, voor toegevoegde waarde? Voor het hier en nu? Heeft God zijn handen niet van deze wereld, van mijn kleine leven afgetrokken?

En dan de toevoeging: *De Heer is met je, dappere krijgsman!* Wat, ik? Pfff ... zie me hier zitten. Onzichtbaar, ondergronds, angstig. Mijnheer engel, u vergist zich. Je hebt echt de verkeerde voor je. Ga maar een deurtje verder, want ik ben niet zo'n held. En als Gideon dan ook nog de opdracht van de HEER krijgt om Israël te bevrijden. Ik ben van de geringste familie van een nietszeggende stam. Geen vooraanstaand gelovige. Een jong broekie. Waarom moet God mij hebben? Waarom moet ik de sprong wagen? Waarom zou ik eigenlijk? Er zijn toch veel geschiktere mensen om Gods boodschap te leven?

En dan komt er een cruciale zin: *Dat kun je, omdat Ik je bijsta.* En dat is een belofte die alles verandert. Kijk, van jezelf gaat het niets worden. Durf je de sprong in het diepe niet te maken. Ga je het avontuur van geloven niet aan. Je bent omgeven door twijfels, angstig wellicht voor wat komen gaat. Je bent helemaal niet zo standvastig. En als er met God gespot wordt lach je laf mee. En de liefde van Jezus uitleven? Delen van wat je toevallig? Tot zegen zijn? Och, soms wel, als het niet te veel moeite kost. Maar als er één drempeltje ligt, dan toch liever niet. Dan ben ik niet zou uitgesproken. Niet in daden, niet in woorden. Van mezelf.

Maar God belooft dat Hij er bij is. Hij stort zijn Geest uit. En elke dag klinkt de zin: wees maar niet bang. Angst is reëel. Geloven *is* een onzeker avontuur, een sprong in het diepe. Want je weet niet zeker of het allemaal goed zal gaan. Of je standvastig bent als het water je aan de lippen staat. *Hoe zou ik Israël kunnen bevrijden?*, vraagt Gideon. Omdat Ik je bijsta, is Gods antwoord.

Gideon waagt vervolgens de sprong. In de nacht, want toch nog een beetje bang voor reacties, hakt hij een gewijden paal om en sloopt het altaar dat voor een afgod gemaakt is. En hij komt er mee weg. Het eerste bewijs dat God er bij is en hem beschermt. Daarna mobiliseert hij jonge mannen om de Midjanieten en Amalekieten te verslaan en zijn volk te bevrijden.

Maar wie de geschiedenis van Gideon een beetje kent, die weet dat hij op dit moment nog helemaal niet de sprong waagt. Ik vind dat zo herkenbaar. Ook als God zich duidelijk heeft laten zien in je leven. Echt een knipoog uit de hemel. Een zonnestraal vol genade precies op jouw hoofd. Een blijk van zegen die precies op het goede moment kwam. Ook als dat gebeurd is. Dan zoek je steeds opnieuw bevestiging. Gideon doet dat ook. Een dierenvel buiten, dat eerst 's ochtends helemaal nat is terwijl de grond er omheen kurkdroog blijft. Vervolgens is dat nog niet genoeg en vraagt Gideon om ook nog eens het omgekeerde. God moet blijven bewijzen dat hij er is. En de sprong van Gideon is meer een hinkstapsprong.

Bij mij, bij ons is dat ook vaak. Een hinkstapsprong. Of een aarzelend stapje achter Jezus aan. En dan heb je weer bevestiging van God nodig. Om dan weer een sprongetje te wagen. Iets te doen in geloof. Maar dat is zo mooi aan het thema Spring!: dat laat zien hoe het werkt.

Slide:

Je put uit de Bron. Dat is elke keer weer nodig. Het is niet zo dat met één slok alles meteen duidelijk is voor heel je leven. Nee, steeds weer heb je Jezus nodig. Dat zijn Woord je bemoedigt. Dat zijn Geest je ingeblazen wordt. Daarom komen we ook wekelijks bij elkaar op zondag. Houden regelmatig kring. Spreken met elkaar op toerusting of catechisatie. Geven ruimte in verdiepingsavonden. En er zijn podcasts en prachtige spotify-afspeellijsten. Daarom krijgt ieder kind in de KinderBijbelKlas een Bijbel van ons. Dat ene doel. Dat je daardoor drinkt uit de Bron. En dat hebben we, net als Gideon, steeds weer nodig.

Want zijn verhaal gaat verder. Hij droomt van een nieuwe lente. Dat het land *niet* geplunderd wordt en dat ze geen honger hoeven lijden. Dat de belofte van God over het beloofde land – dat het een land zou zijn, overvloeiend van melk en honing – dat die belofte weer waar wordt. Dat er rust en vrede mag zijn. Die droom heeft Gideon. En daar laat hij zich bij inschakelen. Met een klein guerillaleger en onder bemoedigingen van God verjaagt hij de vijand uit het land. Hij waagt uiteindelijk een grote sprong. Omdat hij put uit de Bron. En droomt van een nieuwe lente.

Nou, dat wens ik jou en mij ook toe. Dat dat in ons leven mag gebeuren. Dat je zoveel zekerheid van Jezus mag ontvangen door zijn Geest, dat je een kleine of grote sprong durft te wagen. Een voornemen om op één gebied anders te gaan leven. Een stap om meer tijd te besteden aan zingeving, bijvoorbeeld door gebed, een taak in de kerk of daarbuiten. Want er zijn veel mensen nodig. Om iets van die nieuwe lente uit te delen. Dat we, zoals Gideon, shalom brengen. Vrede, rust, richting en ruimte. Alle kleine stapjes helpen. Ik hoop en bid dat je zo gegrepen wordt door Jezus. Dat je zo vertrouwt op zijn belofte dat Hij er bij is. Dat je een stap doet. En meewerkt aan de komst van zijn koninkrijk.

Amen